

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر خود تنظیمی هیجانی و صمیمیت جنسینان آسیب دیده از خیانت

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی آسیب شناسی روانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

رباب فرج زاده - دانشجوی دکتری تخصصی مشاوره، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

احد آهنگر - گروه مشاوره، واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران

مرضیه علیوندی وفا - گروه روانشناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش، بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر خود تنظیمی هیجانی و صمیمیت جنسی زنان آسیب دیده از خیانت زناشویی بود. روش پژوهش نیمه تجربی از نوع پیش آزمون، پس آزمون با گروه آزمایش و گروه کنترل بود؛ جامعه آماری شامل زنانی بودند که به دلیل خیانت زناشویی همسر خود به مرکز مشاوره فراشناخت شهر تبریز در محدوده زمانی ۱۴۰۰ تا شهریور ۱۴۰۲ مراجعه کرده بودند؛ از میان آنها به صورت نمونه گیری در دسترس، زنانی که نمرات بالاتری را در پرسشنامه دشواری در تنظیم هیجانی و نمرات پایین تری در پرسشنامه صمیمیت جنسی کسب کرده بودند و شرایط ورود به پژوهش را داشتند، ۳۰ نفر انتخاب و به صورت تصادفی، ۱۵ نفر در گروه آزمایش و ۱۵ نفر در گروه گواه جایگزین شدند. گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه تحت درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد قرار گرفتند. داده های حاصل از پژوهش به شیوه تحلیل کوواریانس تک متغیره مورد تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج پژوهش نشان داد که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کاهش دشواری در خود تنظیمی هیجانی و افزایش صمیمیت جنسی زنان آسیب دیده از خیانت زناشویی موثر بود ($p < 0.05$). نتایج نشان دهنده تاثیر مثبت درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر افزایش خود تنظیمی هیجانی و صمیمیت جنسی زناشویی زنان آسیب دیده از خیانت زناشویی بود. لذا، میتوان با انجام درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، هیجانات منفی را در زنان خیانت دیده از طرف همسرانشان را کاهش داده و صمیمت جنسی آنها را افزایش داد.

کلمات کلیدی:

خیانت زناشویی، خود تنظیمی هیجانی، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، صمیمیت جنسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1955038>

